

הארנב וחבריו

צייר וכתב ר.סקארר





יום אחד הארנב שיחק בקרבת הנחל
ופתאום נפל לתוך בור עמוק, ומלא בוץ.
פלום-פלום-פלום הוא נפל פנימה ממש
על ביצה גדולה ומוזרה.

ואז הוא רץ מהר אל גברת תרנגולת.
"גברת תרנגולת, גברת תרנגולת, מצאתי
אחת מהביצים שלך!" קרא.
וגברת תרנגולת קפצה וקראה "קאק-קאק
איפה היא?"



"וי" אמר הארנב "גברת תרנגולת אבדה
אחת מהביצים שלה. אני צריך לדחוף את
הביצה החוצה מהבור העמוק והבוצי הזה.
הוא נעמד אחרי הביצה ודחף ודחף ודחף
אותה מתוך הבור העמוק והחשוך ישר לפני
האדמה, לשמש היום.



"מה זה?" שאל הארנב.
גברת תרנגולת לא ידעה. היא רק יכלה
למצמץ בעיניה בהפתעה. כי שם בין
קליפות ביצה השבורה עמד יצור קטן,
מצחיק ומפוחד מאוד.



"בואי ואראה לך" אמר הארנב. והם הלכו
למקום בו הוא השאיר את הביצה. אבל
כשהגיעו לשם לא מצאו כל ביצה, אלא רק
איזה דבר המצחיק ביותר שראו אי-פעם.



ופתאום הוא קפץ ישר לתוך הנחל ושחה
עד הקרקעית.



"הוא לא דומה לשום בעל חי שראיתי
אי-פעם" אמר הארנב "יש לו מקור שטוח
ורגליים כמו של ברווז."
"יש לו זנב ופרווה כמו של בונה" אמרה
גברת תרנגולת "והוא ביישן כמו סנאי."
"והוא יצא מביצה!" אמר הארנב "מה מוזר!"
"מה אתה, יקירי?" שאלה גברת תרנגולת
אבל היצור המוזר אמר "אינני יודע."



הם הסתובבו וראו את מר בונה. אז סיפרו לו על היצור המוזר ששוחה תחת פני המים.



"ראית זאת?" אמרה גברת תרנגולת "הרי הוא שוחה כמו בונה."
"מי שוחה?" נשמע קול מאחוריהם.

ובדיוק אז היצור המוזר קפץ מהמים לגדה.
"וי" אמר מר בונה "יש לו באמת זנב ופרווה
כמו שלי. אמור לי" הוא שאל את היצור
הקטן "האם אתה קרוב לבונים?"
"אינני יודע" ענה בעל-חי הקטן.
בדרך עברו הברווז והסנאי.
"משהו כזה" אמר הברווז "יש לו מקור
ורגליים עם קרום כמו שלי. אמור לי" שאל
הברווז את היצור הקטן "אתה קרוב של
ברווזים?"
"אינני יודע" ענה היצור בביישנות.
הסנאי התבייש לומר דבר אבל חשב
שהיצור ביישן כמוהו.





ורק היצור הקטן ישב שם לבד ורצה שגם לו
יהיה לאן ללכת. אז הוא קם והתחיל לצעוד
לאורך השביל.



אבל מאחר שהתחיל כבר להחשיך, כולם
הלכו הביתה לארוחת ערב.



כדי לראות שוב את בעל החי המוזר. אבל
הוא לא היה שם.
הבונה שחה עד קרקעית הנחל אך גם שם
לא ראה את היצור הקטן.
אזי כולם יצאו בשביל לחפש אותו.



למחרת גברת תרנגולת, והארנב, ומר
בונה והברווז והסנאי כולם מהרו לנחל

לארנב היו שתי אגורות ושלושה כפתורים.
לגברת תרנגולת היו שלוש סיכות. לסנאי
היה אולר וארבע אגורות ולמר בונה
הייתה רק ממחטה. לברוז לא היה דבר.
לכן הם לא יכלו להיכנס לקרקס.



בדרך הם ראו קרקס.
"איזה מזל" אמרו "בואו ונראה את הצגת
קרקס."
אבל לא יכלו להיכנס. כי בכניסה עמד
אדם גדול שקרא בקול רם "כניסה חמש
אגורות! כניסה חמש אגורות!"

הם היו מאוד עצובים שלא יכלו לראות את ההצגה.

"מה נעשה?" שאל הארנב. ובדיוק אז הם שמעו קול דקיק שאמר "תן להם להיכנס, בבקשה. הם חברים שלי."
האיש הגדול נתן להם מיד להיכנס.
ומי דיבר כך אליו?



הוא לבש בגד ים בעל פסים וברגל אחת
הוא החזיק גביע גלידה גדול ובשניה החזיק
לקקו.

לפני הבמה הייתה בריכת שחיה ושם יכול
היה לשחות כמה שרק רצה.



זה היה היצור הקטן המוזר. הוא ישב על
במה גדולה.



"איך הגעת הנה?" שאל אותו הארנב.
"בעל הקרקס פגש אותי אתמול בערב"
סיפר היצור המוזר "ומאוד שמח לראות
אותי. הוא אמר שאני ברווזן חי אמיתי,
ושאני בעל חי הנדיר והמעניין ביותר
שבכל העולם. ואז אמר לי שאוכל לחיות
בקרקס ואקבל כאן בריכת שחיה משלי."



**ברווזן אמיתי
שוחה וצולל
במים**



הסנאי התבייש לומר דבר אבל גם הוא שמח כי הברווזן היה ביישן כמו סנאי. והארנב היה שמח וגאה שהוא זה שמצא את הברווזן עמוק בתוך האדמה. וגם הברווזן היה שמח מאוד, מאוד כי הוא היה כמו כל החיות האחרות והם היו החברים שלו.



"ראו" אמר הברווזן "יש לו רגליים ומקור של ברווז, כמו שלי."
"כן, ופרווה וזנב כמו שלי" אמר מר בונה.
"והוא נולד מביצה כמו האפרוחים שלי"
אמרה גברת תרנגולת.